Dimecres 4 durant l'any

Text de l'Evangeli (*Mc* 6,1-6): En aquell temps, Jesús sortí d'allí i se n'anà a la seva pàtria, i el seguiren els seus deixebles. I arribat el dissabte, començà a ensenyar a la sinagoga, i molts en sentir-lo s'admiraven, i deien: «D'on [li ve] a aquest tot això? I quina és la saviesa que li ha estat donada i aquests miracles que són fets per les seves mans? ¿No és aquest l'artesà, el fill de Maria, i germà de Jaume i de Josep i de Judes i de Simó? I ¿les seves germanes no són aquí entre nosaltres?». I s'escandalitzaven d'ell. I els deia Jesús: «No hi ha profeta sense honor sinó en la seva pàtria, i en la seva parentela, i a casa seva». I no podia allí fer cap miracle, i només guarí uns pocs malalts, imposant-los les mans. I s'admirava de la incredulitat d'ells. I recorria els pobles dels voltants ensenyant.

© Albada Editorial / evangeli.net

«D'on [li ve] a aquest tot això? I quina és la saviesa que li ha estat donada i aquests miracles que són fets per les seves mans?»

Mn. Miquel MASATS i Roca
(Girona, Espanya)

Avui l'Evangeli ens mostra com Jesús va a la sinagoga de Natzaret, poble on s'havia criat. El dissabte és el dia dedicat al Senyor i els jueus es reuneixen per escoltar la Paraula de Déu. Jesús va cada dissabte a la sinagoga i allí ensenya, no com els escribes i fariseus, sinó com qui té autoritat (cf. Mc 1,22).

Déu ens parla també avui mitjançant l'Escriptura. A la sinagoga es llegien les Escriptures i, després, un dels entesos s'ocupava de comentar-les, tot mostrant-ne el sentit i el missatge que Déu vol transmetre a través d'elles. S'atribueix a sant Agustí aquesta reflexió: «Així com en l'oració nosaltres parlem amb Déu, en la lectura és Déu qui ens parla».

El fet que Jesús, Fill de Déu, sigui conegut entre els seus conciutadans pel seu treball, ens ofereix una perspectiva insospitada per a la nostra vida ordinària. El treball professional de cadascun de nosaltres és mitjà d'encontre amb Déu i, per tant, realitat santificable i santificadora. En paraules de sant Josepmaria Escrivá: «La vostra vocació humana és part, i una part important, de la vostra vocació divina. Aquesta és la raó per la qual us heu de santificar, tot contribuint a la santificació dels altres, els vostres iguals, justament santificant el vostre treball i el vostre ambient: aquesta professió o ofici que omple els vostres dies, que dóna una fesomia peculiar a la vostra personalitat humana, que és la vostra manera d'estar en

el món; aquesta llar, aquesta família vostra; i aquesta nació, on heu nascut i que estimeu».

Acaba el text de l'Evangeli tot dient que Jesús «no podia allí fer cap miracle (...). I s'admirava de la incredulitat d'ells» (Mc 6,5-6). També avui el Senyor ens demana més fe en Ell per a realitzar coses que superen les nostres possibilitats humanes. Els miracles manifesten el poder de Déu i la necessitat que tenim d'Ell en la nostra vida de cada dia.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «En Déu el poder, la voluntat i la intel·ligència, la saviesa i la justícia són una sola cosa, de manera que res pot haver-hi en el poder diví que no pugui estar en la justa voluntat de Déu o en la seva sàvia intel·ligència» (Sant Tomàs d'Aquino)

- «Jesús de Natzaret, el fuster, il·lumina amb la seva vida de treball la vostra vida de treballadors cristians. Vosaltres il·lumineu també el vostre ambient de treball amb la llum del Crist» (Sant Joan Pau II)

- «El valor primordial del treball ve de l'home, que n'és l'autor i el destinatari. Per mitjà del treball, l'home participa a l'obra de la creació. Unit al Crist, el treball pot ser redemptor» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.460)